

Nr 24.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit, m. m.; given Stockholms slott den 22 september 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att

dels antaga härvid fogade förslag till förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit,

dels ock bifalla det förslag i övrigt, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit¹.

Härigenom förordnas, att 1 § förordningen den 3 maj 1929 om särskild skatt å bensin och motorsprit skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

1 §.

För bensin, som till riket införes eller här tillverkas, skall, i den ordning nedan stadgas, erläggas särskild skatt av tolv öre för liter. Skatt skall dock icke utgå för mineraloljeprodukt, som införes för att vid oljeraffinaderi användas uteslutande såsom råvara vid tillverkning av bensin. För motorsprit — — — för liter.

I denna — — — såsom motorsprit.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse se 1938:138.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 22 sep-
tember 1939.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, SKÖLD, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON, STRINDLUND.

Efter gemensam beredning med cheferna för kommunikations- och handelsdepartementen anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss:

Enligt 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit skall för bensin, som till riket införes eller här tillverkas, erläggas särskild skatt av 12 öre för liter. Då fråga är om till riket införd bensin, utgöres skatten till tullverket samtidigt med tullen. Kontroll å beskattningen av inom riket tillverkad bensin utövas av kontrollstyrelsen.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 8 september 1939 har *kontrollstyrelsen* hemställt om ändring av förenämnda förordning i syfte att medgiva skattefrihet för petroleumprodukt, som av tullverket utlämnas till oljeraffinaderi för framställning av skattepliktig bensin. Till stöd härför har styrelsen anfört i huvudsak följande:

Fråga hade uppstått, att tillverkaren vid oljeraffinaderiet i Nynäshamn, firman A. Johnson & C:o, skulle under den närmaste tiden från utlandet införa en petroleumprodukt, som enligt uppgift vore på grund av beskaffenheten och sammansättningen att i tull- och skattehänseende anse såsom bensin, oaktat varan för att kunna saluföras såsom bensin först måste underkastas industriell bearbetning i företagets raffineringsverk. Enligt vad tillverkaren meddelat kunde beräknas, att ett svinn av cirka 20 procent uppstode vid bearbetningen, varjämte cirka 10 procent av råvaran framkomme såsom mindervärdiga biprodukter. Återstående 70 procent skulle utvinnas såsom motorbensin, för vilken kontrollstyrelsen hade att uttaga skatt. Bensin finge icke utlämnas från tillverkningsstället annorledes än medelst fakturering. För den under ett kvartal utlämnade myckenheten bensin skulle skatten av tillverkaren inbetalas före utgången av månaden närmast därefter. Denna anordning av beskattningen komme alltså att beträffande nu ifrågavarande råvara medföra den icke avsedda konsekvensen, att dels dubbelbeskattning skulle inträda för den av råvaran utvunna bensinen, dels skatt komme att drabba icke blott det svinn utan även de mindervärdiga biprodukter, som uppstode vid raffineringsproceduren. Det syntes angeläget att avhjälpa detta förhållande, som för tillverkaren utgjorde ett ekonomiskt hinder för användning av dylik råvara vid bensintillverkningen. En sådan åtgärd framstode även ur det allmännas synpunkt såsom synnerligen angelägen, då varje

möjlighet till underlättande av den inhemska motorbränsleproduktionen under nuvarande förhållanden borde tillvaratagas.

Den naturligaste lösningen av detta spörsmål funne styrelsen vara, att skatt icke uttoges vid tillverkarens införsel av petroleumprodukt, varom här vore fråga. Då detta enligt vad av tullverket upplysts icke syntes kunna ske på det sätt, att importvaran bedömdes såsom en skattefri petroleumprodukt, återstode möjligheten att genom en uttrycklig föreskrift i bensinskatteförordningen från skatt undantaga skattepliktig sådan vara, som av tullverket utlämnades till oljeraffinaderi för framställning av skattepliktig bensin. En förebild härtill vore den i tulltaxan genomförda anordningen, att exempelvis konstister, vilken vara här i landet vore belagd med accis enligt förordningen den 7 juni 1935 (nr 259) om accis å margarin och vissa andra fettvaror eller, vad anginge importvara, häremot svarande tull, vid införsel till riket vore tullfritt, därest varan vore avsedd att användas uteslutande vid tillverkning för försäljning av i nämnda förordning åsyftad accispliktig vara.

Vad anginge kontrollen över att den för bearbetning importerade bensinen av tillverkaren användes för det för skattebefrielsen förutsatta ändamålet ville styrelsen erinra, att styrelsen med stöd av 2 § kungörelsen den 6 juni 1929 (nr 122) ägde utfärda närmare föreskrifter angående kontrollen å beskattningen av inom riket tillverkad bensin, på grund varav det syntes få ankomma på styrelsen att utfärda jämväl i förevarande sammanhang erforderliga kontrollföreskrifter, avseende tillsyn å tillverkningsstället. Styrelsen räknade med att det kunde bli erforderligt att åtminstone under tid, då import och bearbetning av petroleumprodukt, varom här vore fråga, påginge, anställa särskild kontrollant för ändamålet. För kontrollens utövande vore påkallat att från tullverket erhålla underrättelse så snart utlämning av bensin utan upptagande av skatt ägt rum till tillverkaren. Någon särskild författningsbestämmelse härutinnan syntes icke behöfelig.

För bensin, som till riket infördes, hade importören att erlägga tull med $\frac{1}{10}$ öre per liter. Det syntes skäligt, att jämväl tullfrihet medgäves för bensin, som av innehavare av oljeraffinaderi infördes för att av honom användas uteslutande såsom råvara vid där företagen tillverkning av bensin.

Över framställningen har infordrat utlåtande avgivits av *generaltullstyrelsen*, som förklarar sig icke hava något att erinra mot en lösning av föreliggande spörsmål på det av kontrollstyrelsen föreslagna sättet.

*Departements-
chefen.*

Såsom framgår av den lämnade redogörelsen inträder med tillämpning av nuvarande bensinskattebestämmelser en dubbelbeskattning, då mineraloljeprodukter, som på grund av sin beskaffenhet och sammansättning tulltekniskt sett äro att hänföra till bensin, införas för att här i landet undergå raffinering. Skatt uttages nämligen i dylikt fall såväl vid införseln som efter raffineringen. Även enligt min mening är det angeläget, att åtgärder vidtagas för undvikande av denna uppenbarligen icke åsyftade dubbelbeskattning. Enklast synes detta kunna ske genom införande i 1 § bensinskatteförordningen av bestämmelse därom, att skatt icke skall utgå för mineraloljeprodukt, som införas för att vid oljeraffinaderi användas uteslutande såsom råvara vid tillverkning av bensin. Såsom kontrollstyrelsen framhållit, får det anses skäligt, att jämväl tullfrihet medgives för här avsedda produkter. Stadgande härom bör lämpligen meddelas i en ny anmärkning under nr 174 i

tulltaxan. Såsom villkor för tullfrihet bör gälla, att vid införseln till tullmyndigheten avlämnas en försäkran av form och innehåll, som för liknande fall föreskrivits i 20 § kungörelsen den 29 november 1929 (nr 373) med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen. Förslag till härav betingat tillägg till nyssnämnda författningsrum torde senare få anmälas för Kungl. Maj:t.

I enlighet med vad förut anförts har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit.*

Föredraganden hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att

dels antaga sistberörda förslag,

dels ock besluta, att den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan skall från och med dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes, i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

174	<p>Mineraloljor:</p> <p>bensin 100 liter</p> <p><i>Anm. 1.</i> För till detta nummer hänförlig vara, som är avsedd att vid oljeraffinaderi användas utslutande såsom råvara vid tillverkning av bensin, skall tull icke utgå.</p> <p><i>Anm. 2.</i> För bensin, som införes till riket, skall erläggas skatt enligt vad därom är särskilt stadgat.</p>	—: 10
-----	--	-------

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Holger Anderson.